

سمرقند
مکان شه

عکس: داود وکیلزاده

کمربندی با پنج حلقه بر میان بسته است که از حلقه‌ی میانی، دو رشته روبان آویزان است. جامی به بلندی ۰/۱۳ و دهانه‌ی ۰/۱۷ متر در دست چپ دارد و دست راست را به سوی آتشدانی دراز کرده، چیزی در میان انگشتان گرفته و در حال رها کردن در میان آتش است. آتشدان استوانه‌ای پایه‌دار، به بلندی ۰/۷۲ متر است و بر بدنه‌ی آن کتیبه‌ای حک شده که به نام «بلاش» اشاره دارد. این کتیبه در ۹ سطر از بالا تا پایین آتشدان حک شده است. بر ضلع دیگر تخته‌سنگ، نقش زن جوانی با صورت فریه به بلندی ۱/۵۹ متر دیده می‌شود که در حال گام برداشتن به طرف نقش میانی است و جامه‌ای شبیه جامه‌ی بلاش به تن دارد. بازوبندی به بازوی چپ بسته و دست راست را در حالی که آرنج خم کرده به طرف بالا گرفته و چیزی را که احتمالاً دسته‌گلی است، میان پنجه‌های خود دارد. سومین نقش، در سمت راست با ارتفاع ۱/۶۴ متر، مانند نقش سمت چپ در حال حرکت به سوی نقش بلاش است.

Relief Figure of Velgash (Belash) – Bistun

There is a single rectangular 250 centimeters high stone at the foot of Mount Bistun with a circumference of 6 meters. Some low relief figures are carved on three sides of the stone. The figure of Velgash, also Belash or Velkhes, depicts a 180-centimeter man in the middle. He has thick beard, mustaches, and long hair decorated with a headband. He has a simple shirt tight in the upper part and a loose skirt. He wears a necklace and a belt with five rings. Two bands are attached to the third one. He has a 13 centimeters high and 17 centimeters wide cup in his left hand and stretches his right hand to a brazier. He is strewing something in the fire. The cylindrical 72-centimeter censor has an inscription containing the name "Belash". The inscription is carved in nine lines on the censor. The other side of the stone depicts a young woman with a round face. The 159-centimeter woman, who wears a dress like Belash clothing, is walking toward the middle figure. She has an armllet on her left hand and holds up her right arm while keeping a bunch of flowers. Similarly, the third figure, which is 164 centimeters high, is going toward Belash, too.

نقش برجسته ولکش (بلاش یا ولخش) بیستون

در دامنه‌ی کوه بیستون، تخته‌سنگ منفردی به شکل چهارضلعی نامنظم به بلندی ۲/۵ متر قرار دارد که در سه جانب آن نقش‌هایی با برجستگی کم، حجاری شده است. در وسط این نقش‌برجسته، نقش مردی به بلندی ۱/۸ متر دیده می‌شود که ریش تویی، سبیلی تاب داده و گیسوان بلندی دارد و یا سربندی، موهای بلندش را تزئین کرده است. پیراهنی ساده که از کمر به بالا چسبان است و دامنی گشاد بر تن دارد. گردنبندی به گردن آویخته و

Unfinished Sassanid Palace and Ruins of Il-khanid Caravanserai – Bistun

There is an excavated building attributed to the Sassanid and Il-khanid eras in the historical area of Bistun between the Safavid caravanserai and the bank of Absarab Spring of Bistun. The building, which was unfinished, has been founded in the reign of Khosrow Parviz. The building became a caravanserai by using bricks on the Sassanid stone walls in the Il-khanid era. After the destruction of the caravanserai, probably after an earthquake,

some reconstructions were done unskillfully with stone pieces and clay mortar in the Timurid era. Some other parts including a well, water canals, and a village were built in the Qajar period. The building is protected by a strong bailey made of cut stones piled without mortar. Inside the wall is filled with pebbles and plaster mortar. Some rooms of equal sizes are built round the building, too. Most stones bear the signature of Sassanid stonemasons. Ruins of a mosque and its prayer niche dating from Il-khanid period are present in the eastern interior part of the building.